

Náborový zápas

Jared věděl, že Ježíš Kristus je na jeho straně.

Noelle Lambert Barrusová
(Podle skutečné události)

Tento příběh se odehrál ve Francii.

Jared dribloval z jedné strany hřiště na druhou. Hráči běhali kolem něj a jejich boty vrzaly po podlaze.

„Jsem volný!“ vykřikl Gabriel.

Jared přihrál míč Gabrielovi a běžel dál. Pak mu Gabriel přihrál zpátky. Jared hodil míč na koš.

Fííííí!

Míč vletěl přímo do koše!

„Dneska ti to šlo, Jarede,“ řekl trenér po zápase. „Jak víš, náborový zápas do oblastního družstva je za dva týdny.“

Jared se usmál. Na nábor do tohoto družstva vždy zvali jen pár hráčů.

„Náborový zápas bude v neděli,“ dodal trenér. „Myslíš, že tam budeš moct přijít?“

Jaredovo nadšení pohaslo stejně rychle, jako vzplanulo.

„V neděli?“ zeptal se Jared.

„Ano. Je to problém?“

Jared se zamyslel. Má šanci hrát v opravdu dobrém družstvu! Ale v neděli chodí na shromáždění a zaměřuje se na Spasitele.

„Neděle je pro mě výjimečný den,“ řekl Jared. „Ale promluvím si o tom s rodiči.“

Večer se Jared s rodiči posadili na jeho postel. Jared si pohazoval basketbalovým míčem a přitom přemýšlel. „Na nábor do toho družstva bych opravdu moc chtěl,“ řekl mamince a tatínkovi. „Ale nechci tam jít v neděli. Víím, že Bůh je důležitější než basket.“

„Jak ti můžeme pomoci?“ zeptala se maminka.

Jared otočil míčem v dlaních. „Můžeme se spolu pomodlit?“

Odložil míč a s maminkou a tatínkem poklekli. „Drahý Nebeský Otče,“ řekl, „opravdu *moc* bych chtěl jít na nábor do tohoto družstva. Ale náborový zápas je v neděli! Víím, že neděle je den, který dávám Tobě. Co můžu dělat?“

Po modlitbě pocítil Jared klid.

„Jak se cítíš?“ zeptala se maminka.

„Nepůjdu tam, jestli bude nábor v neděli,“ řekl. „Ale mám pocit, že všechno dobře dopadne.“

Za dva dny dostala Jaredova maminka e-mail. Psalo se v něm, že náborový zápas bude v sobotu namísto v neděli!

Jared bude moct jít na nábor, a zároveň světit sabat! Věděl, že Nebeský Otec jeho modlitbu vyslyšel.

Následující dva týdny Jared trénoval basketbal ze všech sil. Když přišel den D, snažil se podat co nejlepší výkon. Běhal rychle po hřišti, při většině hodů na koš skóroval a fandil svým spoluhráčům.

„V náborovém zápase budou pokračovat tito hráči,“ řekl trenér po prvním kole. „Dávejte pozor, jestli uslyšíte svoje jméno.“

Jaredovi hlasitě tlouklo srdce. Trenér přečetl nahlas jedno jméno. Pak druhé. A další. Jared cítil, že se jeho naděje na postup do týmu začíná zmenšovat.

Za chvíli dočetl trenér do konce seznamu. Jaredovo jméno nezaznělo. Jared se dalšího kola náborového zápasu nezúčastní.

Jared seděl na lavičce před tělocvičnou a upřeně hleděl na své boty. Tolik se snažil! Ale teď mu připadalo, že všechna ta námaha byla zbytečná.

Když pro Jareda přišla maminka, jen zavrtěl hlavou. „Nevzali mě.“

Maminka ho sevřela pevně v náručí. „Mrzí mě, že to nedopadlo tak, jak jsi chtěl,“ řekla.

Jared se zhluboka nadechl. Pak ho napadlo něco, co ho uklidnilo.

„Všechno vždycky nedopadne tak, jak chci,“ řekl. „Ale Ježíš Kristus přesně ví, jak se cítím. Je na mojí straně.“

Maminka se usmála. „Máš pravdu! Ježíš opravdu ví, jak se cítíš.“

Jared se také usmál. Stále byl smutný, ale bylo mu lépe, protože věděl, že Spasitel rozumí tomu, jak se cítí. Jared věděl, že Ježíš ho bude mít vždy rád a vždy ho bude podporovat. ●

